76de Jaargang — № 23 Zaterdag 7 Juni 1930.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Allerhei- in Provincie
nieuws ..... fr. 2.00
Vennissen en doodsberichten ..... fr. 3.00

Kleine Aankondigingen:
van 1 tot 4 regels ..... fr. 2.50
Elke regel meer ..... fr. 0.50

Voor meer dan één inlasseching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE:
Drukkerij COLLEE
— (Naamt. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84668.
Telefoon 12

Abonnementprijs: fr. 12.50 per jaar,
Vooraf betaalbaar,
30 centiemen het nummer,

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Het Albertkanaal Antwerpen-Luik.

Plechtige Inwijding der werken door Koning Albert en Kardinaal Van Roey.

De plechtigheid der inhuldiging van de werken van het Albert-Kanaal, dat dwars door de Kempen Luik met Antwerpen zal verbinden, werd Zaterdag door een prachtig weer, met helder stralende zon begunstigd.

Die plechtigheid had plaats te Ternaaien, eene kleine Limburgsche gemeente, in den hoek nabij de grens der provincie Luik en die van Hollandsch Limburg.

Talrijke personaliteiten, waren uit alle deelen van het land ook opgekomen om deze heuglijke gebeurtenis bij te wonen. Uit Brussel waren een bijzondere trein vertrokken, en aan den blocktrein van Antwerpen naar Luik, waren speciale rijtuigen gewaagd die de genodigden van het uitvoerend comitéit van het Kanaal, rond negen uur reeds te Luik aanwachten om naar het met auto-cars, naar de plaats der ceremonie ging.

Om 11 uur 10 kwamen de koninklijke auto's aangereden, en die der personaliteiten. Een oorverdoovend hoera gerosp ging op, dat bijna het klaroengeschal overstemde, dat de Koning ter eere werd uitgeblazen.

Het geschut boven en 't geluid van al de stoomwichtjes en locomotieven op de werven was als de voorbode van de bedrijvigheid die hier eens heerschen zal.

Langsheenen den weg, langsmaar de Koning kwam, stonden de schoolkinderen, met vlaggetjes zwaaiend, geschaard.

De Koning verkiezde te voet naar de estrade, terwijl de muziek de « Brabanconne » speelde.

De Koning neemt plaats op de tribuun. Aan zijn linkerzijde zit kardinaal Van Roye, aan zijn linkerzijde eerste minister Jaspar. Onder de vertere vooraanstaande personen merkt men op: minister Van Cauwelaert, P.-E. Janson, Beels, Lippens, de Broqueville, Mgr Kerckhofs, bisschop van Luik, kamervoorzitter Tibbaut, staatsminister Francqui, provinciegouverneurs Pirard en Verwilghen, volkavertegenwoordigers Van Cauwelaert, Joris, Theelen, Neven, Blavier, senatoren Mayrisse en Broecke, tal van burgemeesters, de h. Pauwels, greffier van de Kamer, de h. Koug, Nederlandsch bestuurder van den Waterstaat, ingenieur Klink, ontwerper van het Julianakanaal, Lambermont, hoofdingenieur van Bruggen en Wegen en zijn sekretaris Santilman. Ook zijn er veel afgevaardigden van schippersvereenigingen met hun vaandels.

Rede van den h. Jaspar

De plechtigheid, werdt ingezet met een toespraak van den h. Jaspar.

De eerste-minister begroet den koning, die met zijn aanwezigheid de inwijding heeft willen vereeren, van een werk, het grootste, dat in ons land werd ondernomen en waarvan de economische gevolgen onberekenbaar zullen zijn. Hij wijst op het ontstaan van de plannen, in 1926, sedert de geweldige kriisi die ons land toen doorworstelde, en prijst de werkzaamheid van de kommissie, belast met de uitvoering van de ontwerpen. Het Albert-kanaal is het belangrijkste van de plans uit te voeren openbare werken; het zal aan deze voornaamste elementen ten goede komen: aan Antwerpen en zijn haven, aan de Kempen en haar kolenbekken, aan Luik en zijn nijverheid. De ontwikkeling van deze drie kan slechts den grooteu den voorspoed van het land ten goede komen. De rechtstreeksche verbinding van Luik, de nijverige levendige stede, — eere het ons zoo diene en thans naar een betere toekomst gaan de Kempenland, — met Antwerpen, de machtige haven die het uitzicht geeft over de heele wereld, is een toonbeeld van de onscheidbare vereeniging en samenwerking van beide landstreken.

Minister Van Cauwelaert aan het woord

Na den eersten minister neemt minister Van Cauwelaert in het Nederlandsch het woord en legt den nadruk, op de ongemeene beteekenis van de inwijding dezer werken, in de rij van onze nationale eeuwfeesten. Het heele volk, van laag tot hoog, maar voorathet schippersvolk, begroeten dezen dag met vreugde.

Spr. hangt een dichtelijk, geestdrijftig beeld op van de toekomst, die de vruchten zal brengen van het zaad, vandaag gestrooid. Hij dankt op zijn beurt den koning, almede den eerstenminister en den steun, aan dit grootsche werk verleend, dat niet alleen een bronnder zal zijn van welvaart, maar tevens een middel tot eeuwtueele gemeenzedeligheid. De h. Van Cauwelaert denkt verder op de vele voordeelen, aan dezen nieuwen waterweg verbonden, voor de binnenscheepvaart en tevens voor de verbinding met buitenlandsche scheepvaartwetten. Zal Antwerpen er door gebaat worden, Luik is er door gemoegen, een groote binnenhaven te worden. Ook de landbouw zal uit den kanaalaanleg voordeel trekken. Het werk is niet gemakkelijk. Maar de noodige offers zullen met goed gemoet gebruicht worden voor het verheven doel. In dien geest, wordt heden het kanaal ingewijd.

Een adres van de Belgische schippers!j

In een adres, in het Nederlandsch en in het Fransch voorgelezen door den h. Boel, voorzitter van de Belgische binnenscheepvaart, wordt vervolgens er op gewezen, hoe nieltegenstaande de ekonomische krisis, heden een feeststemming heerscht aan boord van de 10.000 schepen van de Belgische rivier- en kanaalvloot: deze dag betekent voor het schippersbedijf de rijke belofte van een nieuwe toekomst.

Redevoering des Koninga

Door eene geestdrijftige ovatie begroet, nam Z. M. vervolgens het woord en sprak in dezen voegt:

Ik verheug mij deze plechtige inhuldiging bij te wonen.

Ik ben gelukkig hier de vertegenwoordigers te ontmoeten van de regeering, van het Staatsbeheer, van de provinciale en gemeentelijke overheid

De heuglijke gebeurtenis, die ons samen brengt, is trouwens van eene zoo verreikende beteekenis, dat zij de levendige aandacht van alle Belgen moet opwekken. Ik wordt vandaag een arbeid begonnen, die op de innigste en duurzaamste wijze onze echte nationale belangen dienen moet.

Luik en Antwerpen zijn het dubbele hart van waar het economische leven in dit land zijne aderen ontwikkelt. Het nieuwe kanaal, dat de machtige nijverheid van Wallonië in verbinding stelt met onze werelthaven, verenigt in een selfde levensaanzicht deze tweevoudige activiteit.

Het wordt daarom een der aanzienlijkste openbare werken, die Belgie, sedert 1830 ondernomen heeft.

In 1905, zegde Leopold II van dee uitbreiding der Antwerpsche haven, dat zij om zier krachtige levensstatenwas, ook daar het land gelegen.

Het ontwerp, waarom de uitvoering heden dooreen allen met fierheid werdt ingehuld zal het welliicht aan grootscheid en aan durf op de vorige vennen.

Deze dag, zou zwaar van ernstige beloften, blinkt waardig uit in het jaar, dat ons eeuwfeest herdenkt.

Want deze dag, waar wij met heldenheid alweer de solidaire gemeenschap van onze grootdige belangen ervaren, versterkt de nationale eenheid, het welzijnen voorspoed waarbeid aan heel het vaderland.

Belgie, dat op een heerde schaal experteeren moet, is verplicht zich trefelijk steek uit te voeren. Bijgevolg bestaat Zijne Majesteit, dienen zijne verkeersmiddelen vernieuwd en verruimd.

o o o

De redevoering van M. Jaspar werd uitgesproken in het Fransch, die van M. Van Cauwelaert in het Vlaamsch, die des Koenings in beide landstalen. Het manifest der schipperij werd ook in beide talen afgelezen.

Het stad van 's Koenings redevoering werd luide toegejuicht.

WIJDING DER WERKEN

Zijne Eminentie trad toen vooruit, zegde de liturgische gebeden en besprenkelde den grond met wijwater.

Na uitvoering van « Naar Wijd en Zijd » door het leger, verlieten de Koning en de overheden de estrade, terwijl een escader vliegtuigen boven het terrein rondcirkelde.

Ontbijt

Aan de genodigden werd in openlucht een ontbijt opgedient, gedurende hetwelk de muziek van het 12e linie een concert gaf.

Naar Vroenhoven

Nu het ontbijt werd de tocht naar Vroenhoven aangevangen. De reis liep door Elsen Emael en Canne, waar men de werven in volle werking voorbij reed. Te Canne was het zeer prachtig versiert. Daar stapte de Koning uit om de zinnen is en in beschijfen, welke na reeds bij de 200 meters diep gewoord zijn. Inmiscien reden de genodigden naar Vroenhoven, waar op de hoogte van 60 meters, de werven in volle bedrijvigheid zijn met twee giraffen, die er, in transhees, de kanaalbedding uitbeiden, door het niet mogelijk is hier met tunnels te werken, vermits de grond er niet voor geschikt is. De werken zijn hier reeds een heel eind opgeschoten, en men zal reeds de kanaalbedding afgetekend. Op de hoogte van Vroenhoven zag het zwart van volk. De Fanfare en de schoolkinderen vormden de haag.

Wanneer de Koning aankwam, speelde de muziek de « Brabanconne », waarna de schuitjend. in prachtigen samenkreet, juichte: « Leve de Koning! » en dan « Naar Wijden Zijd » zong. De Koning blijft er bij staan en schepte hijgkhaar behagen in het jubelgezang der kinderen. De Vorst dankte de onderwijzers en de Zusters-overwijzeressen, en drukte zijne groote vreugde uit over den kinderzegen zo rijkelijk zien. De toekomst is hier verzekerd, zegde de Koning.

En de werkheden begaven zich op de werven waar zij de giraffen zagen zieken en horen en de aarde in de tronen uitstorten, welke weggenomen om den uitgesloten grond in de vaart te gaan uitstorten. Vroenhoven leit al heel ver van de Koning ongehuldend toegejuicht. De Vorst bezocht de werven in al hunne bijonderheden en tot zich dien de ingenieurs bredeuzeg uitlig geven over de uitvoerbaarheid van het Kanaal, dat van Vroenhoven uitloopt naar Tongeren en Bruegelen. Na dit bezoek nam de Koning afscheid van de overheden en onder het uitvoerig gejuich der menigte, stapte Zijne Majesteit in zijn auto om den terugkeer naar Brussel aan te vangen.

De terugreis van den Koning liep langs Riemptsl, Bitsingen en Tongeren over Luik naar Brussel.

Zalige Sinxen.

«Zalig Hoogdag van Sinxen» is morgen naar oud kristelijk gebruik de groot welke de gelooviges gelauden toesturen.

Sinxen is het groot feest van den Heiligen Geest. Hij is het die voor twintig eeuwen zoals de Heilige Schrift verhaalt, zijne onuitspreekbijke gaven van wijsheid en kracht uitgestort heeft over de Apostelen.

Dien dag had Joannes de Doper voorzien: « Hij zal u doopen met de H. Geest en met vuur. »

Dien dag had de Zaligmaker meermaals voorspeld: « Binnen kort zult gij gedoopt worden in den H. Geest. »

Op het Joodsche feest van Sinxen, dat het uitvoardigen der oude Wet van Moses verheerlijkte, ontstond er plotseling uit den hemel een gedruisch als van een voorbijgaanden hevigen wind, die geheel het huis vervulde waar de Apostelen gezeten waren. En hun verschenen verspreide tongen van vuur en namen boven ieder hunner plaats. En ingenomen werden zij door den H. Geest: Zij begonnen verscheidene talen te spreken, naar den H. Geest hun ingaf te uiten; en oorverschrokken verkondigden zij aanstonds aan de samengestroomde menigte de groote werken van God en de heerlijkheid van Christus.

Op dien eerden dag ontvingen er reeds omgeer 3000 bekeerlingen het Sacrament des Doopsels.

Het was achter slechts een klein begin. Tot elkeens vertaling zag men den volgenden dag en zoo voorts tot op het einde van hun leven dezelfde Apostelen, onwetende visschers van Galilea, die tijdens het bitter lijden van hunnen Meester schrikten en beefden voor den haat der Joden, opeens in nieuwe mannen herschapen en stoutmoedig het woord voeren voor Pharazeers en Schriftgelevenden, voor Prinsen en Koningen, voor Joden en Heidenen

De haat der kerkvervolgers ontvlamde bij hun woord In bagen werden zij geklonken door de Joden, bloedig gegeesld en voor den Hoogen raad gesleurd. Doch oversaagd weergalmde het antwoord van Petrus:

—Beter is het aan God te gehoorzamen dan aan de menschen!

Die beldhaftige Apostelen zijn onze voorvaders geweest in het geloof en schitteren voor onze ogen als zoovele voorbeelden van onwrikbare wilskracht en eeuwigen trouw aan God en Kerk.

In de lastige tijden die wij nu beleven, hebben we zulke mannen noodig, die niet ten halve maar geheel katholiek zijn, en ganscht hun leven laten doordringen door het licht dat uit den hemel nederdaalt. Kloeke strijders hebben we noodig, die zonder toegeving aan het kwade, noch wankelen op den weg van eer en deugd, en met een heilige herhield het vaandel der Waarheid hoog houden voor den rijaad. Mannen uit een stuk bebloeven wij, die niet hun voordeel, maar de zegepraal van het goede beogen en bijzonderlijk een offer weten te brengen aan de hoogste belangen van God en Kerk. Moge de H. Geest zulke mannen onder ons verwekken en ons aller ziel versterken in den strijd die nu woelt tusschen het goede en het kwade!

Kom, H. Geest, vervul de harten uwer gelooviigen, en ontsteek in hen het vuur uwer liefde.

Zalig hoogtij, Christenen: Hoog de harten!

PINKSTEREN

Voltallig bleven zij vereenigd,
De Apostelen te Jeruzalem?
De geest der waarheid zou gaan komen,
En taddend wachtten zij op Hem.

Een ruischen als een felle windstroom...
Daar kwam de Geest, die was beloofd!
Zie, tongen als van vuur verschenen,
Die zetten zich op ieders hoofd.

De Geest kwam met zijn zeven gaven...
Kleinmoeisigen, gij eens aan schuw,
Hoe zijt ge plotseling zoo veranderd?
Wat wrocht de Heilige geest in U?

Hij kwam en schiep U om tot helden.
Gij vreest geen dood of marteling meer,
Nu treedt gij op voor 't oog der wereld
En predikt den Gekruisten leer.

Gij predikt en bezegelt tevens
Uw leering met uw martelbloed,
De Heilige Geest schenk U de wijsheid
Met Christendengel en stervensmoed.

O, Geest, van waarheid en van sterkte;
Reziel ook ons, dat, zoo het moet,
Wij voor U geloof ten offer brengen,
Den laatsten druppel van ons bloed!

BUITENLAND

NEDERLAND.

Onder rotsblokken bedolven.

Een gezelschap van 73 leerlingen en 7 leeraren van de Rijkskweekschool te Haarlem, had een vierdaags bezoek aan Valkenburg gebracht, dat Zaterdag middag zou eindigen.

Vrijdag werd tot besluit van het Verblijf te Valkenburg, een uitstapje gemaakt naar de verlaten rotswoningen te Geulhem.

De groep kwam over een in den rotswand uitgehouwen trap, naar een der woningen. Er bleek nergens uit, dat eenig gevaar dreigde Toen een geleerde der leerlingen nog in de woning was viel plotseling een 5000 kg. zware steen uit het dak. Hierdoor werd de 17 jarige P. Vissers, uit Zandvoort, opden dag geboren. Gewond werden verder de 17 jarige A. Jelema, uit Haarlem, die een beenbreuk kreeg; de 17 jarige J. Lieven, die een zeer ernstige beenbreuk opliep, en welke vermoedelijk tot verlies van het been zal leiden, en de 14 jarige L. Loesma. Deze laatste kreeg een ernstige beenwonde. Nog andere leerlingen kregen verwondingen, welke evenwel niet van ernstigen aard waren.

De bestuurder der school gaf zog eenige inlichtingen.

De rotswoningen van Geulem zijn toegankelijk voor het publiek.

Vrijdag hadden er nog kindereugdspeeld. Een 30 tal leerlingen gingen met een leeraar de trap op naar boven, en toen de rotswoning volkomie bezichtigd was, zouden zij weer afdalen. De leeraar ging naarbeneden en zoo de leerlingen filmen. Een 5 tal was in de rotswoning achtergebleven, toen plotseling het plafond inviel en zij onder de meegebrokken bedolven werden. Het duurde eenigen tijd, voor dat hulp uit Heerlen aanwezig was.

Het had eenige uren geduurd alvorens het redingswerk volhoud was. De verslagenheid onder de leeraren en leerlingen, was uit den aard der zaak zeer groot. Het ongeluk gebeurde om half twaalf. Onmiddelijk werd een in Haarlem achtergebleven leeraar van het ongeluk in kennis gesteld, die daarna de ouders van de leerlingen waarschuwde.

FRANKRIJK.

Kindje doodgemartelt te Denain.

Het hartbeklemmend drama aangedaan. — Het parket van Valenciyn heeft een onderzoek geopend over den dood van een wichtje van 7 maand, de kleine George Dargny, wiens ouders woonen te Denain, Fransch-Noorden.

De moeder die aan geestszwakheid lijdt, is naar het politiekommissariaat gekomen met het lijkje van haar kind in de armen. Het wichtje was afgrijselijk gewond in het aangezicht, en de vrouw verklaarde dat haar man, die dronken was, het een hevigen vuistslag had toegebracht.

Uit het onderzoek is gebleken dat het kindje een ongelukkig lestaan had. Enkele dagen na zijne geboorte reeds werd het wichtje een been gebroken. Een weinig later, werd het gelijk verbrand daar de ouders het in eene kuip heet water gelegd hadden. Enkele weken gelegen bad de moeder kokend vet laten vallen op den linkerarm van het wichtje.

De vader van het kind werd hagen tijd ondervraagd en bekende ten slotste dat het kind mishandeld te hebben. Hij bewerkte dat de verwondingen op het aangezicht veroorzaakt werden door de moeder die haar kind had laten vallen. De lijkschouwing van het wichtje werd beveden om uit te maken wat den dood veroorzaakt heeft.

De sneltrein Parijs-Vintimiliontspoord te Monteceau. — Da ramp door kwadwillighaid veroorzaakt. — (Telefoon. — Eigen correspondent). — Zaterdag nachtten 10 uure 35 heeft eene spoorwegontrugging plaats gehad te Monteceau, op de lijn Parijs-Vintimilie. De sneltrein, die ten 9 ure 20 uit Parijs naar Marseille en Vintimilie vertrokken was, kwam op 600 meters van de station van Montceau-les-Mines, waar de mijnen van Bernin en Morel in elkaar loopen. Plots werd de machinist, Arsene Chausse, 12jaar woonende rue de Malagasgar te Parijs, een hevigen schok gewaar. De lokomotief was uit de rageels gesprongen en reide nog 100 meters verder waar zij ons kantelde. De tender en de drie volgende wagon van 1e en 2e klas, werden meer uit de sporen gerekt en met geweld van elkaar gedrukt. De bagagen werd letterlijk van splinters geslagen en de hoofdtrainwachter erg gekwetst.

De Slachtoffers. — Hartverscheurende kreten en jammerklachten stegen op uit de verbrijzelde rijtuigen. Seffens werd het redingswerk ingerecht. De dooden en gekwetten werden van onder de wrakstukken gehaald en naar het gasthuis Melun overgevoerd.

Moeilijke Redingswerken. — Het redingswerk ging met de grootste moeite. Kloeken gepersel van